

הילרי היקרה,

עדיין קשה להאמין שבאנו לכאן להיפרד ממך. הכול קרה כל-כך מהר.

אנו לא רוצים לזכור אותך כבן-אדם חולה אשר נאבק על חייו. אנו רוצים לזכור אותך כפי שהיית:

בן-אדם מיוחד - אישה מלאת חיים, בעלת מרץ אין-סופי, בעלת חוכמה, בעלת עוצמה - אך גם בעלת רגישות בלתי רגילה, עם יכולת להבין מה שקורה אצל הזולת.

אנו ננסה לנחם את בני משפחתך ובמיוחד נעשה את הכול לתמוך בבריאות ובילדים - לי ודני.

ולגבי עצמנו - אנו יכולים רק לתאר את מה שהיית מבקשת מאיתנו. "חבר'ה", היית אומרת, "אל תשבו ותבכו" - אך בזה לא נענה לבקשתך.

אנו כן נבכה ונתאבל - אבל כשנגמור לבכות ולהתאבל - כן נעשה את הדבר השני שכוודאי היית מבקשת מאיתנו - נקום ונמשיך לחיות - כל אחד בדרכו - כדי להשיג חיים מלאים ומשמעותיים. כי רק בעשיה כזאת נוכל להזדהות איתך ולזכור אותך לעולם, כפי שהיית באמת.